

The background of the cover is a painting of a path lined with trees in autumn. The trees have yellow and orange leaves, and their dark trunks line the path. A person in a dark coat is walking away from the viewer down the path. The path is covered with fallen leaves. In the distance, a small building is visible through the trees. The overall mood is contemplative and serene.

Gönülden Siirler

Gönül Sungurku Dervişoğlu

Kardeşim Ozan'a

Önsöz

Gençlik yıllarım gelecek hayallerimi kurmakla geçti. Yaşlanıp bir kenara çekilince etrafımdakilerden çok kendimle baş başa kaldım. İşte o zaman, yani seksen yaşımdan sonra anılarımı yazmaya başladım. Babamı, annemi ve doğup büyüdüğüm, gençlik yıllarımı geçirdiğim Gümüşhane'yi anlattığım üç anı kitabını peş peşe yazdım. Bu kitaplardan aldığım haz ile bir de roman kaleme aldım. Yazmanın her türünü seviyorum. Anılarımı yazarken bir kaç şiir de yazmıştım. Bunların bir kısmına üçüncü anı kitabımda yer vermiştim. Başta kardeşim Oltan olmak üzere okuyanların, beğenenlerin teşviki ile şiirlerimi topladığım ayrı bir kitap oluşturmak istedim.

Ben yaşadıklarım üzerine çok düşünürüm. Geçmişte yaşadıklarımı, tanıdıklarımı her zaman hatırlarım. Yaşlandıkça bu hatıra koleksiyonum çoğaldı elbette. Belki bu yüzden anı kitaplarımı çok hızlı bir şekilde ve gerçekten büyük haz duyarak yazdım. Aynı şekilde ilk romanımı yazarken de hep geçmişte yaşadıklarımın, etrafımda gördüğüm olaylardan esinlenmiştim. Şiirlerim için de aynı şey geçerli. Severek ve hissederek yazdığım tüm şiirlerimi bu kitapta topladım.

Sanatın başka bir dalına, resme, benden çok daha önce gönül vermiş olan kardeşim Güngör Bilgin'in beğendiğim ve şiirlerime hem anlam hem değer katacağını umduğum yağlı boya tablolarından bir kısmına da bu sayfalarda yer vermek istedim. Sevgili kuzenim Tomris Kantek'in ve yeğenim Haluk Hacıhasanoğlu'nun da bir kaç tablosu onların arasına katıldı.

Gönül Sungurlu Dervişoğlu
İstanbul Mart 2020

Kaptan

Tersaneden bir gemi
Henüz indi denize
Yeni mezun kaptan
Hemen geçti dümene
Martılar eşliğinde
Süzülüyor denizde
İskelede bekliyor
İnsanlar yolcusunu
Yeşil gözlü bir güzel
Elinde mimozası
Yüzünde tebessümü
Uçuşan saçlarıyla
Bekliyor kaptanını

Dilek

Şu anda oturuyorum
Gök kubbenin altında
Mavi bir atlas gibi
Kaplıyordu doğayı

Güneşi yolculuyor
Ayı bekliyorum
Mehtap bir tül gibi
Serilsin diye üstüme

Yıldızlarla bezense
Kaysa bir tanesi
Bir dilek tutacağım
Seninle olmak için

Hayaldeki Aşk

Sevgilim geliyordu
Koştum tren garına
Hayalim gerçek oldu
Mutluluk doruk buldu
Neredeyse uçuyordum
Birden dondum kaldım
Bütün beklentilerim
Bir anda hayal oldu
Elinde bavuluyla
Yanında sevgilisi
Şöyle bir bakıverdi
Yanımdan geçip gitti

Güngör Bilgin

Virane Köşk

Bu virane köşke
Bakarken düşünürüm

Nerede içinde koşan
Cıvıl cıvıl çocuklar
Kahkahalarla çınlatan
Genç kızlar delikanlılar
Divanında oturan
Yaşlı babaanne
Ona kahve getiren
Çalışkan halayıklar
Her gün faytonla gelen
Evin küçük beyi
Etrafa nağme saçan
Piyanonun sesi
Pencereden akseden
Lambanın ışıltısı
Hani senin penceren
Kapın, anahtarın
Dökülmüş duvarların
Çökmüş bütün çatın
Hafif bir fırtınada
Sallanır iskeletin
Her yağmur tanesinde
Sızlıyor kemiklerin

Sungurlu'nun Bahçesi

Her ilkbahar gelince
Biz bahçeye ineriz
Babam aş1 yapar
Orhan abim budar
Oltan bahçe sular
Gönül balık tutar
Ayhan yemek yapar
Güngör kahve taşır
Annem elişi yapar
Ozan gölgede yatar
Sungurlu'ya sorarsan
Bahçeye hep o bakar

Harşit Çayı

Nerede benim güzelim
Canım Harşit Çayı
Çağlayarak hep akar
Taşlara her çarptığında
Etrafa köpük saçar
Kıyısına göze açıp
Soğuk sular içersin
Yazın sıcağında
Girip orda yüzersin
Kenara söğüt diker
Onun güzelliğine
Bir güzellik eklersin

Mutluluk

Babam hafif topaldı
Bir gözü de görmezdi
Her sabah işe gider
Her akşam da dönerdi
Cebinden çıkardığı
Paraları bölerdi
Hesabını tamamlar
Kaldırır rafa kordu
Sedirin köşesine
Kurulur otururdu
Arkasına yaslanır
Bir sigara yakardı
Çayını yudumlarken
Hanım bendeki bu keyif
Padişahıta yok derdi

Torun

Güneşli bir havada
Gökten kar eleniyor
Birden hayale daldım
İndim yirmi yaşına
Arkadaşla beraber
Karda yürüyoruz
Neşemiz de yerinde
Karşıdan sevgilim geldi
Bize kartopu attı
Hayalim burada kaldı
Eteğim çekiliyor
Babanne çay hazır
Döndüm baktım ki torun
Sanki bir kar tanesi

Tomris Kantek

Yaşlı Kayık

O yaşlı bir kayıktı
Atılmış bir kenara

Sahibinin oğlu
Almış yeni bir tekne
Babasıyla gezdiği
Bu tekneyi unutmuş
Bakmıyor hiç yüzüne
Kürekleri de aldı
Tekne sanki kel kaldı
Her tarafı delindi
Tahtaları kurtlandı
Çekildiği kıyıda
Mahzun mahzun duruyor
Eski anılarıyla
Denizi seyrediyor

Dost Martı

Her gün terasına
Martılar konuyordu
İçlerinden bir tanesi
Volta atıp duruyor
Gösteri yapıyordu
Bazen kanat çırpıyor
Sık sık bağıırıyordu
Çok gürültü yapsa da
O benim dostum oldu
Onun o çirkin sesi
Sessizlikten güzel oldu

Şehit Çocuğu

Verin bana babamı
Babamı istiyorum
Diyorlar ki babanız
Bu vatan için öldü
Gelsin görsün vatanı
Her köşede bir görüş
Her köşede bir savaş
Terör almış yürümüş
Gençlerimiz ölüyor
Bu vatan hepimizin
Hep öyle kalacak
Bu bayrağın altında
Ebedi yaşayacak

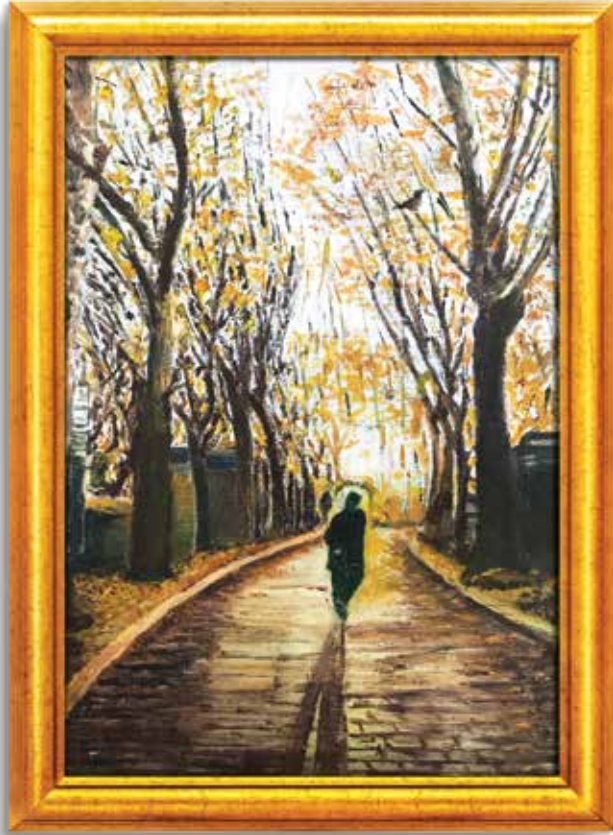
Vatan Doğası

Severim ben doğayı
Dağıyla ovasıyla
Deniziyle çayıyla
Meşesiyle çamıyla
Severim ben doğayı
Kızıyla kırsıyla
Gelincik lalesiyle
Kurduyla kuzusuyla
Yıldızlı gökyüzünde
Durmadan dalgalanan
Bayrağı sancağıyla

Denizdeki Yıldızlar

Ay denize düşmüş
Çıkarmak istiyorum
Gözlerimi kaldırdım
Döndüm semaya baktım
Ay yerinde duruyor
Yıldızlar da yanında
Denizin üzerinde
Yüzüyorlar beraber
Dalgayla oynuyor
Kayıklardan kaçmıyor
Batıp batıp çıkıyor
Göz kırıyorlar bana
Ben bu güzelliğe
Hayran hayran bakarken
Bir vapur kayar gibi
Geçti üzerlerinden

Güngör Bilgin

Geçen Yıllar

Ay geldi güneş gitti
Güneş geldi ay gitti

Böylece günler geçti
Günlerime acırken
Yıllar tek tek geçti
Saçlarım ağarırken
Arzular gelip geçti

Bahçeye Giren İnek

Bugün bizim bahçeye
Komşunun ineęi girdi
Bostanları iğnedi
Annem küplere bindi
Bizi bir güzel d vdi
Hırsı ancak geçti
Enver Amca geldi
İneęi sahiplendi
Daldan kayısı kopardı
Annemle sohbet etti
Dayaęı biz yedik
Onlar kahve iti

Vatan Türküsü

Gel seninle beraber
Yurdumuzu gezelim
Bastığımız her karış
şehit kanıyla dolu
řu gördüğün güzellik
Alın teri mahsulü
Babaların emeęi
Anaların gözyaşı
Bir bülbülün sesi
Bu vatanın türküsü

Yağmur

Bu sene kuraklık oldu
Bütün otlar sarardı
Çiçekler soldu
Ağaçlar yaprağıyla
Bulutları arıyor
Herkes dua ederek
Gökyüzüne bakıyor
İster şimşegini çaktır
İster yıldırım yağdır
İstersen bütün gürültünle
Dehşetini sal doğaya
Ama mutlaka ve mutlaka
O güzel yağmuru yağdır

Nayali Sevgili

Âşık olmak istedim
Bir sevgili yarattım
Fiziğini çizdim
Kişiliğini oturttum
Sonra da eserime
Sahiden âşık oldum
Bir gün karşılaşırım diye
Hep bekledim durdum
Ne o çıkıp geldi
Ne ben onu unuttum

Güngör Bilgin

Zaman

Yarınlar teker teker
Süzüldü hayatıma

Şimdi oldu onlar da
Benim yaşadığım bugün
Sarıldım eteğine
Durduramadım onu
Güneşin batışında
Ömürden bir gün çalıp
Gecenin karanlığında
Süzüldü anılara

İstanbul

Emekli olduk bu yıl
Aldık bir daire
Kahvemizi içtik
Pencerenin önünde
Sonra bilmem ne oldu
Önümüzde başladı
Binalar yükselmeye
Hapishaneye döndü
Bizim güzel evimiz
Satmaya karar verdik
Kimse gelip almadı
Böyle yaşamak zordu
Bütün hayaller boştu
Ellerimi kaldırıp
Semaya doğru baktım
Gökyüzü görünmüyordu

Babaanne

Bugün hava çok sisli
Nişanlım gelemedi
Kediye mama verdim
Annem kahve istedi
Babaannem seslendi
Ayşe, nişanlın nerede
Neden bugün gelmedi
Yoksa ayrıldınız mı
Ona sisi gösterdim
Gelemiyor bize dedim
Omuzlarını silkti
Onun niyeti olsa
Dağı deler gelirdi

Huysuz Ali

Top oynarken
Ali'ye çelme taktım
Düştü kolunu kırdı
Aldım baston götürdüm
Vurdu, kolumu kırdı
Elimde sopa olsa
Kırardım kafasını

Aynalar

Severdim aynaları
Gençliğimde evim
Aynalarla doluydu
Bakınca yüzlerine
Hepsi bana dosttu
Şimdi temizlemek için
Gidiyorum yanlarına
Bakmak istemesem de
Orada bir yaşlı kadın
Donuk donuk gözlerle
Bakıyor benim yüzüme
Kırsam mı aynaları
Görmesem o kadını
Arkadaşlarım yaşlı
Ben genç kalırım

Güngör Bilgin

Anadolu İnsanı

Gezdim Anadolu'yu
Orada dostluğu gördüm

Saygıyla karşılandım
Hürmet nedir öğrendim
Yardımlaşmaya baktım
Hep sınıfı geçtiler
Örf ve adetleriyle
Kuralları ezdiler
Uzattığım elimi
Dostça sıkıverdiler
Kapılarını açıp
Ekmeklerini böldüler

Transit Yolu

Dağların eteğinde
Bahçelerin kucağında
Harşit Çayı boyunda
Uzanır Transit Yolu

Düğün dernek kuruldu
Davul zurna çalındı
Gelin sende yürüdü
Güzel Transit Yolu

Gideni yolcularız
Askeri uğurlarız
Geleni karşılarız
Canım Transit Yolu

Acemistan yolunda
Karadeniz boyunda
Uzanıp gidersin
Kadim Transit Yolu

Karadeniz

Tepesinde çamlığı
Yamacında fındıklığı
Eteğinde yayılmış
Tütün, çay bahçeleri

Belinde peştamalı
Elinde çapası
Karnında bebesi
Cefakâr kadınları

Denizinde hamsisi
Üzerinde takası
Ağzında türküsü
Neşelidir balıkçısı

Ayağında poturu
Yanında kemençesi
Güzel horon teper
Karadeniz uşağı

Öğrendim

Doğdum bebek oldum
Kundaklandım büyüdüm
Yavaş yavaş yürüdüm
Seilmeyi öğrendim

Konuşmaya başladım
Sonra okullu oldum
Arkadaşlar edindim
Sevmeyi öğrendim

Büyüdüm genç kız oldum
Süslendim gelin oldum
Benim bir evim oldu
Kadınlığı öğrendim

Yeni hayat başladı
Çocuklarım doğdu
Hepsini yetiştirdim
Anneliği öğrendim

Zaman geçti yaşlandım
Olgunluğa eriştim
Sözüm değerli oldu
Büyüklüğü öğrendim

Artık ihtiyarladım
Zamana uyamadım
Bir köşeye çekildim
Susmasını öğrendim

Kazak Koca

Benim kocam kazaktır
Kazaklıkla öğünür
Ben de ses çıkarmam
İtaatkâr olurum
Bütün arzularımı
Teker teker söylerim
Sonra da, sen bilirsin
Nasıl istersen yap derim
Ben hiç yorulmam
O koşturur durur
Hepsi yerine gelir
O kazak sayılır
Bense itaatkâr

Güngör Bilgin

Özlem

Özlem tatlı bir acı
Sevginin kendisidir

Aşkın temel taşı
Özlemin kendisidir
Aşk özlemle doğar
Büyüdükçe aşk büyür
Dilerim ki bu özlem
İçimizde yeşersin
Dallanıp çiçek açsın
Aşkımız baki kalsın

İhsan'ın Kaybı

İhsan'ın ölüm haberi
Duyuldu İstanbul'da
Bütün akraba dostlar
Uçtular Ankara'ya

Uzun ömür yaşadı
Etrafa sevgi saçtı
Sevdi, çok sevildi
Gönülleri fethetti

Cenaze güzel oldu
Cami insanla doldu
Sanki miting alanı
Duyan oraya koştu

Bütün onu sevenler
Toplandılar avluya
Bu kocaman çınarı
Saygıyla yolculamaya

Dualar eşliğinde
Dostların omuzunda
Sevginin kucağında
Götürdüler kabrine

İki oğlu bir kızı
Bir de güzel karısı
Ayrılık acısıyla
Döndüler evlerine

Canan

Bir nehir gibi
Akıp dururken
Neden kendini
Göle çevirdin
Kapadın kapıları
Çıkmadın yola
Bu güzel aşkı
Çöle çevirdin
Af eyle cananım
Üzdümse seni
Kırık kanadım
Uçamam sensiz
Şöyle bir nazar
Atıver bana
Ötsün bülbüller
Solmasın güller

Huzur

Uzun yol geldim
Yorgun bu beden
Yaşlanmış çınara
Dönmüşüm neden

Beni bahar kokularıyla
Çiçeklere sarsan
Mehtabı koparıp
Üstüme sersen

Yıldızları tek tek
Saçıma dizsen
Bütün anılarımı
Kalbine gömsen

Rüzgâr başucumda
Ninni söylese
Bir el uzanıp
Alnıma değse
Huzura kavuşup
Hiç uyanmasam

Yurdum

Benim güzel yurdum
İçimizden yükselen
Özgürlük abidesi
Önümüze serilen
Cennetin ta kendisi
Sıra sıra dağların
Yükselir tepelerin
Akdeniz'e uzanır
O güzel ovaların
Süzülerek akan
Upuzun nehirlerin
Her köşeni süsler
İnci gibi göllerin
Üstümüzde dolaşır
Atalarımızın ruhu
Toprağın altında
Şehitlerin kanı
Gökyüzüne yükselir
Zaferin çığlıkları
Semalarda dalgalanır
Ay yıldızlı bayrağım
Rüzgârından duyulur
Egemenliğin sesi

Tomris Kantek

Kalbimde Gümüşhane

Vadilerin en güzeli
Gümüşhane vadisi

Dağları dağ gibidir
Yeşilliği cennet
Şırl şırl akan su
Güzel Harşit Çayıdır
O gördüğün halkı da
İnsanlık örneğidir
Dostluğu bulamazsın
Aradığın her yerde
Ayrılısam da evimden
Kalbimde Gümüşhane

Aşk

Aşkın bir çakmak gibi
Tutuşturdu bedenimi
İsmin dudaklarımda
Kalbimde sen varsın
Seni gördüğüm an
İçime güneş doğdu
Bütün hisler yeşerdi
Duygular çiçek açtı
Hayatın tadını
Seninle öğrendim
Öğrendim bir aşkın
Tatlı ve acı olduğunu
Sanma şikâyetim var
Bütün hayat boyunca
Taşıyacağım ben onu

Sevgilim

Bir ceylan sevdim, sanki bir ahu
Süzülerek yürür, adeta bir kuğu
Ben bu aşk için yanıp yanıp dururken
Sevdiceğim bir kez dönüp bakmıyor
Havalarda uçup uçup dururken
Her seferde başka dala konuyor
Cihan güzelini sunsalar bana
Ben kalbime söz geçiremez oldum
Uykusuz gecelerde hep yana yana
Onun ismini sayıkladım durdum

Bir Sevgilim Olmalı

Bir sevgilim olmalı
Boyu posu yerinde
Gözleri şahin gibi
Perçemi yüze düşmeli
Ayağında çizmesi
Üstünde kolalı gömlek
Dudağında ıslığı
Elinde kamçısıyla
Yağız ata binmeli
Sazını çalıp
Türküsunü yakarken
İsmimi her andığında
Yüreği titremeli

Hatice

Hatice Karakaştır
Başımızda taçtır
Yetişir her dosta
Yardımlaşmada baştır

Boyu fidan gibidir
Saçları çağlayandır
Gönlümüzün sultanı
O adalar kızıdır

Güngör Bilgin

Sevgili

Uzaklaşma benden
Ben seninle doluyum

Sensiz nefes alamam
Sensiz yaşayamam
Bu aşk bahçesine
Başkaları girmesin
Soldurmasın gülleri
Bozmasın hayalleri
Hayatı nehir gibi
Akarak yaşayalım

Gönlüm

Gönlüm neden durmazsın
Havalarda uçarsın
Unuttun mu üstünden
Geçen bunca yılları
Artık belin bükülmüş
Saçların da dökülmüş
Boşuna heveslenme
Bakmaz artık hiç kimse
Devir artık gençlerin
Bırak onlar yürüsün

Dost

Çıkıyorum yollara
Bir şeyler aramaya
Düşünceler zihnimde
Tek tek sıralanıyor
Hangisinden başlasam
Sonra birden vazgeçtim
İstedim sana gelmek
Sıkıntılı günümde
Dostluğuna sığınmak

Rıfkı

Bugün yine düşündüm
Geçtiğimiz yolları
Aştığımız engelleri
Ulaştığımız her yeri
Hepsi ne kadar güzel
Hepsi ömre bedel
Seninle olduğum zaman
Dünya ne kadar güzel

Karadeniz

Karadeniz bu sabah
Yürüdük sahiline
Karşıladın sen bizi
Bütün nezaketinle
Mertliğine güvendik
Uzandık açıklara
Oltaları salladık
Bıraktık derinlere
Birden neye kızdın da
Buruşturdun yüzünü
Köpürttün dalgaları
Saldın üzerimize
Dinlemiyorsun artık
Ne motor ne dümen
Bizi kırdın geçirdin
Sonra sükûnet buldun

Güngör Bilgin

Yıllar

Tarak sordu saçıma
Sen ne çabuk ağardın

Boyum sordu belime
Sen ne zaman eğildin
Gücüm sordu dizime
Nasıl böyle yıprandın
Yıllar güldü yüzüme
Biz beraber yürüdük

Hastane

Ne bu dünyadayım
Ne de öbür dünyada
İkisinin ortası
Hastane odası
Bazen hayal kurup
Göklere yükseliyor
Sonra yavaş yavaş
Ayak yere değiyor
Gülümseme dudakta
Donmuş gibi duruyor
Dertlilerin koğuđu
Acıların arkadaşı
Seni hiç seven yok
Hastane odası

Salkım Söğüt

Arabamız durmuştu
Salkım söğüt yanında
İnince arabadan
Koştum söğüt altına
Dalları eğilmişti
Masa ile sandalye
Gömülmüştü içine
Bu güzel manzaranın
Tam kalbine oturdum
Gözlerim takıldı
Sevgili kardeşime
Oltan gülerek geldi
Ne güzel bir yer dedi
Sevgimizle birleşti
İçimiz huzur doldu

Gece

Gece neden geldin karanlığınla
Sana aşklarımı anlatacaktım
Pencere dostumdu
Sen de sırdaşım
Mehtabın duvağım
Gölgense yoldaşım

Yaşlı Elma

Bahçede geziyorum
Bir ilkbahar sabahı
Tüm ağaçlar fidan
Hepsi yeni dikilmiş
Üstlerinde çiçekler
Güneşle parılıyor
Bir kenarda duruyor
Yaşlı elma ağacı
Yarı beden çürümüş
Dallar yere inmiş
Dargın bana bakıyor
Teselli etmek için
Ta yanına yürüdüm
Ben seni tanıyorum
Bilirim gençliğini
Dargın olma ne olur
Bu gördüğün fidanlar
Hepsi senin torunun
Onlar senin gururun

Haluk Hacıhasanoğlu

Gümüşhane

Gümüşhane'de doğdum
İstanbul'a kondum

Artık durma bilmedim
Gezdim bütün dünyayı
Bırakmadım hiçbir yer
Hepsi başka güzel
Hepsi görmeye değer
Döndüm baktım içime
Orada Gümüşhane

Mazi

Gördüğün dağlar hayal ürünü
Çocukluk günlerimin ilkbaharıdır
Gözlerim maziye döndüğü zaman
Yüreğim fısıldar gençliğimi

Beyge

Özlüyorum seninle
Geçen çocukluğumu
Elele tutuşarak
Bahçede koşuşumuz
Yavaş yavaş büyüyüp
Genç kız oluşumuz
Her gün süslenerek
Aynaya bakışımız
Emin ol ki Beyge
Sensiz geçen günlerim
Sensizlikle doldu

Ozan

Bugün geldim kabrine
Oturdum ayak taşına
İlkbahar bütün varlığıyla
Gülüyordu yüzüme
Birden karşıma çıktı
Senin gülen hayalin
Ozan gitme dursana
Dedim kendi kendime
Gönül kapa gözünü
Bütünleş bu rüyayla
Otuz yılın hasreti
Birden bire canlandı
Gözümde sevinç oldu
Kulağımda senfoni

Tarlalar

Bayburt ovasında
Gördüm sanki denizi
Birbirine eklenmiş
Buğday tarlaları
Uzaniyor sonsuza
Olgunlaşmış başaklar
Altın sarısı dalgalar
Kıvrılarak rüzgârla
Gidiyor engine

Güngör Bilgin

Adalar

Hanımeli gülüyle
Azar azar yok olan

Ateş böcekleriyle
Akşamın gurubunu
Kucaklayan denizi
Meltem ile yayılan
Akasya kokusuyla
Doğasını süsleyen
Mimoza begonvili
Faytonunu taşıyan
O fedakâr atları
Dua için çıktığım
Aya Yorgi tepesi
Çamlarla bezenmiş
Büyük küçük turları
Korkmadan dolaştığım
Her köşesi sokağı
Dostça selam veren
Esnafı komşuları
Her yalının köşkünün
Değişik hikâyesi
Ressamların kaynağı
Şairlerin yuvası
Aşkların yaşadığı
Gönlümün prensidir
Güzelim
Prens Adaları

Doğal Yaşam

Ben çok severim
Müstakil kulübeyi
Önünde bahçesi
Kapısında çeşmesi
Bir odada kuzine
Diğerinde sediri
Yan tarafta komşusu
Sık sık hu hu demeli
Kuzusuysa melemeli
Bütün bu güzellikler
Yaşamın ta kendisi

Süheyl

Göge doğru yükselen
Ağaçların ucunda
Her gün bize göz kırpan
Yıldızların üstünde
Şırıl şırıl çağlayan
Suların sesinde
Yavaşça uzaklaşan
Bir tabutun içinde
Ve buruk kalplerdesin
Dudaklarda isminle

Şehit Cenazesi

Sanki yer yükselmiş
Gök aşağı inmiş
Rüzgâr dalda takılmış
Güneş buluta sinmiş
Yollar insanla dolmuş
Başlar yere eğilmiş
Al bayrağa sarılı
Şehidimiz gidiyor
Gözlerimiz takıldı
Şehit anne babaya
En önde yürüyordu
Istıraptan yok olmuş

Düş

Şimdi seni düşünüp
Hayaller kuruyorum
Beraberce uçuyor
Sevda kanatlarıyla
Doruklara konuyor
Kâinatın dışında
Özlemin kucağında
Aşkın sıcaklığı
Kalbime oturdu
Bu düşler âleminde
İsmin dudaklarımda
Güzelliğin bağrında
Dalıyorum uykuya

Tomris KanteK

Cennet

Bakmakla yetindiğim
O incecik tenini

Beyaz orkide gibi
İnci dişleri örten
Kırmızı dudaklardan
Dökülen bir kelime
Beni alıp götürse
Cennet bahçelerine

Harşit Çayı

Yağmurlar damlamasın
Gümüşhane dağına
Görme Harşit Çayını
Kollarını uzatır
Her akan dereciğe
İşte o zaman coşar
Haşmetinden korkulur
Bırakmaz etrafında
Ağaç, köprü ve insan
Ne bulursa götürür
Acımaz hiçbir şeye
Tellal çıkar ortaya
Yol boyunca bağırır
Sel geliyor kaçın
Harşit Çayına yakın
Hiçbir yerde durmayın
Çıkarsın taş üstüne
Seyredersin etrafı
Ne bulmuşsa toplamış
Önünde kalmış olan
Duru suyu itiyor
Bütün bulduklarını
Çamuruna buluyor
Sağa sola çarparak
Almış götürüyor

Hırs

Sevgiyi yere diksem
Çıksa sevgi ağacı
Dalları uzadıkça
Bütün dünyayı sarsa
İnsanoğlu koparır
Tek tek yapraklarını
Sevgiyi yere atıp
Yerine hırsı diker

Aysel

Aysel bize geldi
Bana seni sordu
Fazlaca hüznüydü
Bilmiyorum dedim
Sana küstü diyemedim
Giderken geri döndü
Gözleri hüznüydü
Aradığımı söyle
Ben onu bekliyorum
Hepsine tamam dedim
Artık akşam olmuştu

Salınca

Pencerenin önünden
Baktım karşı bahçeye
Yan yana iki kişi
Oturmuş salıncağa
Yükseldikçe havaya
Etekler açılıyor
Saçlar uçuşuyor
Delikanlı tutuyor
Kız kahkaha atıyor
Bu ses dalga dalga
Kulaklara geliyor
Mutluluklar içinde
Aşkını fısıldıyor
Aradan yıllar geçti
Ben yine pencerede
Gözüm karşı bahçede
İki kişi dikilmiş
Yüzlerinde tebessüm
Bakıyorlar salıncağa
Sallanan torunlara

Güngör Bilgin

Komşu Kızı

Komşunun kızı oldu
Mahalle neşe doldu

Bize oyuncak doğdu
Annesinin kuzusu
Büyüyüp konca oldu
Gözler birden süzüldü
Saçlar sırta döküldü
Bir afettir yürüdü
Gönlümüzü peşine
Takarak hep sürüdü

Karda Aşk

Zihnimde hep yaşarım
Seninle karda koşuşurken
Birden bana sarılıp
Beraber düşüşümüzü
Ellerim ellerinde
Yerden kalktığımız an
Gözlerim mihlanmıştı
Gözlerinin içine
Artık aşkımız söylüyordu
En güzel şarkısını

Hoşgörü

Derler ki el elden üstündür
Üstün olan insandır
İnsan da üstün değil
Onun temsil ettiği
Üstün olan insanlık
Bütün yaşananlara
Hoşgörüyle bakmalı
Biraz sevgi katıp
Hayatla yoğrulmalı
Göğsünü siper edip
Zorluklara durmalı
Sevgi sevgi getirir
Sevgi dostluk getirir
Bütün olumsuzlukları
Bizden alır götürür

Yalnızlık

Yalnızlığı özlerim
Sevginle kalmak için
Düşümde gördüğüm
Hayalini kurduğum
Aşkına kanmak için
Yine de temennim
Yalnızlık özlemde kalsın

Sendin

Güneş doğdu
Gece gizlendi
Kuşlar pencereye kondu
Ben seni düşündüm
Kapı çaldı
İnşallah odur dedim
Kapı açıldı
Gözlerim orada kaldı
Kalbimse bir kuş oldu
Gelen sendin

Güngör Bilgin

Su

Yol uzun
Güneş kızgın

Dudak suyu özlüyor
Gördüğüm serap değil
Bir çeşmeden akan su
Uzattım ellerimi
Evlada koşar gibi
İçtim kana kana
Güzelleşti kâinat
Güzelleşti yolculuk
Su sanki bir azize
Pınarsa aşkım oldu

Sevgi

Arıyorum sevgiyi
Çölde su bekleyen
Çatlak bir dudak gibi
Fırlatılan bir bakış
Isıttı içimizi
Bırakma ellerimi
Bu sevgiyle kalalım
Bana arkanı dönme
Kaçma avuçlarımdan
Beraberce uçalım

Suç

Suç hırsın günahıdır
Onu kimse istemez
Serseri mayın gibi
Dolaşır ortalarda
Her taraftan su getir
İstersen para yatır
Kurtaramazsın ondan
O senin doğurduğun
Bir günah çocuğudur
Hırs bırakır gider
Kucağında suç kalır

Bekleme

Seni gül sandım
Koparmak istedim
Dikenini batırdın
Durdun camın önünde
Kelebekler uçtu
Yıllar gelip geçti
Sen sararıp soldun
Boynun yana eğildi
Yaprakların döküldü
Ben sebatla dikildim
Bakmadın pencereme

Buğulu Gözler

Bir kadın baktı bana
Gözleri buğulu
Döndüm bütün maziye
Yoksa o mu
Gecelerimi dolduran
Unutamam dediğim
Aşkların en güzeli
Sonra tekrar düşündüm
Gözlerim buğulu

Güngör Bilgin

Bodrum Çiçeđi

Bahçeye begonvil diktim
Büyüdü ağaç oldu

Dalları salkım salkım
Mor çiçeklerle doldu
Eğildim kulağına
Ey çiçeklerin kralı
Sen şimdiye kadar
Nerede yaşıyordun
Begonvil cevap verdi
Ben villa çiçeđiyim
Benim yurdum uzakta
Ben Bodrum çocuđuyum

Pencere

Odamı aydınlatan
Dünyama huzur saçan
Önünde oturduğum
Her gece konuştuğum
Beni sendin dinleyen
Atadan kalan dostum
Sadakatinden şüphe yok
Ketumluğun ölçülmez
Sen bizlerin baş tacı
İnsanların yoldaşı
Bil ki güzel pencere
Evlerin güneşisin

Yollar

Yollar biz senin
Üzerinde yürüdük
Yürümekten yorulduk
Düşünmeye başladık
Tekerlek icat ettik
Ülkelerle tanıştık
Bilgileri topladık
Nesillere aktardık
Birleşti bütün dünya
Yükseldi medeniyet
Yollar senin sayende
Uygarlığa ulaştık

Asansör

Nerede benim gençliğim
Koşarak çıktığım o yokuşlar
Çifter çifter atlayıp
İndiğim merdivenler
Düzleyin yokuşları
Kaldırın merdiveni
Kolaylıklar yaratın
Asansörle donatın
Yılların yıprattığı
Bu ihtiyar yürüsün

Mehtap

Mehtap bir duvak gibi
Serpilmişti gecemize
Ateş böcekleri
Uçuşuyor gölgede
Bütün yol lambaları
Soluk kaldı her yerde
Dağılmıştı etrafa
Akasyanın kokusu
Bilmem ki bütün bunlar
Gecenin bayramı mı
Yoksa sadece
Mutluluğun sesi mi

Güngör Bilgin

Ayak Sesleri

Yaşamın özüdür bu
Duyduğun ayak sesi

Yolların müziğidir
Yoktur gece gündüzü
Bu sesler eşliğinde
Biri gider okula
Diğeri sevgiliye
Kimi gurbete koşar
Herkes ekmek peşinde
Hasreti kavuşturur
Yoktur yerini tutan
Durdursan yürümeyi
Sussa ayak sesleri
Hayat birden yok olsa
Bilirler kıymetini

Hırsız Yıllar

Ben yılları hiç sevmem
Fazlasıyla anlamaz
Üstelik de hırsızdır
Yeni yıl geldiğinde
Neşeyle karşılarım
Misafirim ol derim
Hemen geçip gitme
Biraz da bizi düşün
Seni hiç dinlemez
Ayrıca da katıdır
Acıması yok onun
Gençlikte verdiklerini
Kırpar kırpar götürür
Sana bir can bırakır
Onu almak kolay
Bir daha hiç uğramaz
Noktalanır hayat

Anıdaki Aşk

Elim onun elinde
Ağaç, senin altında
Bedenine dayanıp
Gölgede otururken
Aşkın sarhoşluğuyla
Hayaller kuruyorduk
Sonra ne oldu bilmem
O şimdi başka yerde
Başkasıyla el ele
Yürüyor istikbale
Ben hâlâ seninleyim
Kalbime nakşetmiş
Anılarla birlikte

Kedi

Çocuk fırladı yola
Kucakladı kediye
Trafik birden durdu
Annesi dondu kaldı
Bütün eller uzandı
Ağızlar açık kaldı
Baba yanına koştı
Çocuğunu kucakladı
Sanki güneş doğdu
Yüzler huzurla doldu
Küçük sarıldı babaya
Ağlamaya başladı
Göründü iki dişi
Nerede onun kedisi

Hayal

Uykusuz gecelerde
Hayaller âleminde
Yaşıyorum düşlerde
Çağlayan oluyorum
Dağdan aşağı doğru
Köpürüp akıyorum
Süzülerek yavaşça
Denize varıyorum
Derin sulara dalıp
Okyanusa ulaşıp
Semaya yükselerek
Yıldızlara eş olup
Aya kavuşuyorum
Penceremin önünde
Düşüm bunlara sahip
Bakıyorum geceye

Güngör Bilgin

Sonbahar

Gelince sonbaharlar
Yapraklar dökülüyor

Yeşil sarı kırmızı
Sanki renk curcunası
Uçuşuyor havada
Kelebekler deryası
Bir yerlere konuyor
Gurbete gitmiş gibi
Sonra döner arkaya
Komşu yaprak geliyor
Hiç giden yok geriye
Bu bir hazan mevsimi
Gelişi çok fırapan
Gidişi çok hüzünlü

Resim

İnsanlar büyüme
Hep çocuk kalsa
Bir resim uzattılar
Bu senin çocukluğun
Ayağında patiği
Başında kurdelesini
Kucağında bebesi
Kabarık entarisi
Bakıyordu bana
Gözler lekesiz yıldız
Sanki gonca gül gibi
Onda kendimi değil
Gördüm tüm çocukları

Cehalet

Yaşadığın çerçevenin darlığı
Aşmak istesen de aşamıyorsun
Kafana yerleşmiş örümcek ağı
Bir nesilde kolayca silemiyorsun
Karanlığa güneş gibi taparsan
Doğru benim diye caka satarsan
Aydınlığa artık varamıyorsun

Boşluk

Boşluk hüznü veriyor
Güneş ile dolmuyor
Su içinde durmuyor
Yürümekle bitmiyor
Düşünmekle gitmiyor
Sadece dost bekliyor
Dost yüzü güldürüyor
Günler çabuk geçiyor

Göçmen Kuşlar

Bu kaçınıcı sonbahar
Kuşların göç edişi
Bir ok gibi süzülüp
Daireler çizerek
Aniden ters dönüşü
Mavi gökyüzünde
Rüzgârla süzülüğü
Bulutların üstünde
Gökleri zaptedişi
Bu veda gösterisi
Mest eder hepimizi

Şehit

Yerden seda yükseldi
Ağlama güzel anne
Oğlun benim bağrımda
Kucakladım ben onu
Sevgiyle kundakladım
O incecik tenini
Sardım sarmaladım
Biri senin şehidin
Biri onun yavrusu
Hepsi ana kuzusu
Hepsi aslan yavrusu

Martı

Dün sabah bir martı
Teşrif etti evime
Sual ettim, ey martı
Bu koskoca dünyada
Gidecek yerin yok mu
Hüzünle bana baktı
Kanadını sürüdü
Artık uçamıyordu
Seni bu hale koyan
İnsanoğlu değil mi
Dışarıda bağıran
Senin annen baban mı
Bıraktın yavrularını
Sığındın katiline

Efkar

Şu anda oturuyorum
Bir yaşamın üstünde
Döndüm arkama baktım
Upuzun bir mazi
İstikbale bakınca
Her şey rafa konmuş
Bir şarkı mırıldandım
Bir sigara tüttürdüm
Her gün cama konan
Güvercinle konuştum

Gönül Sungurlu Dervişoğlu
Gönülden Şiirler

Yazan

Gönül Sungurlu Dervişoğlu

Yayıma hazırlanmasında katkıda bulunanlar

Bora Bilgin
Ertuğrul Anıl

Kıtaş tasarımı

Murat Lafcı

Renk ayırma, baskı ve cilt

Bizim Matbaa
www.bizimmatbaa.com.tr
(0212) 280 38 50

1. baskı
İstanbul, Mart 2020

Ozan

Her gzellihte görmek istediđim
Her uzaklıkta varmak istediđim
Suların derinliğinde aradığım
Göklerde hayalini kurduğum
Rüyalarımda kavuřtuđum
Daima yokluđunu duyduđum
Ozan sen bizimlesin, iđimizdesin

Gönül Sungur lu Derv iř ođ lu